

íööáoÉőÉőá

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Szegeden, 2017. október 26. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás büntette és más bűncselekmény miatt vádlott neve **ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék mint másodfokú bíróság** 2016. november 23. napján kihirdetett **9.Bf.263/2016/4.** számú ítéletét

h e l y b e n h a g y j a.

Kötelezi vádlott neve I. rendű vádlottat, hogy fizessen meg **10.000.- (tízezer) forint** harmadfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget az államnak, a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Békéscsabai Járásbíróság a 2015. október 27. napján kihirdetett 10.B.4/2014/96. számú ítéletével vádlott neve I. r. vádlottat lopás büntette [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] és csalás büntette [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 200 napi tétel, összesen 200.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére történő átváltoztatásáról.

A járásbíróság a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi egyenlő összegű részletfizetést engedélyezett, a részletek összegét havi 20.000.-Ft-ban állapította meg. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és azok kiadásáról. Kötelezte vádlott neve I. r. vádlottat **magánfél neve** magánfél részére 2.000.000.-Ft kártérítés megfizetésére, valamint 120.000.-Ft illeték megfizetésére.

Kötelezte továbbá vádlott neve I. r. vádlottat 94.800.-Ft önálló, és további 12.666.-Ft bűnügyi költség **II.r. vádlott neve** II. r. vádlottal egyetemlegesen történő megfizetésére is.

Az első fokú ítélet - jelen felülbírálattal érintett - 1./ és 3./ tényállási pontjában megállapított történeti tényállás szerint vádlott neve I. r. vádlott testvére, néhai ... 2011. november 25. napján

elhunyt. Végrendeletet nem hagyott maga után, egyedüli törvényes örököse a gyermeke, sértett sértett volt.

vádlott neve I. r. vádlott ... halálát követően 2011. november-december hónapban, pontosabban meg nem határozható időben elvitt a **elkövetés helye** alatti ingatlanból néhai ... hagyatékába tartozó és sértett sértett tulajdonát képező bútorokat, valamint 1 db szobrot és egy étkészletet, összesen 705.000.-Ft értékben. A vádlott neve I. r. vádlott által eltulajdonított tárgyak lefoglalásával és a sértett részére történő kiadásával a kár megtérült.

vádlott neve I. r. vádlott az általa Faragó Máriusz Józseftől korábban eltulajdonított bútorokat 2012 júniusában megvételre kínálta fel **magánfél neve** sértettnek, aki nem tudott arról, hogy a bútorok lopásból származnak. vádlott neve I. r. vádlott a 685.000.-Ft összértékű bútorokról valótlánul azt állította, hogy azok 2.000.000.-Ft-ot érnek. A tévedésbe ejtett **magánfél neve** sértett **magánfél lakóhelye** alatti lakóhelyén megegyezett vádlott neve I. r. vádlottal, hogy a bútorokat megvásárolja oly módon, hogy 1.200.000.-Ft-ot kifizet készpénzben, és ezen felül ad még bútorokat az I. r. vádlottnak összesen 800.000.-Ft értékben. A sértett így a 685.000.-Ft értékű bútorokért összesen 2.000.000.-Ft-ot fizetett. A bútorokat a Békéscsabai Rendőrkapitányság az eljárás során lefoglalta, majd kiadta sértettnek.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész vádlott neve I. r. vádlott terhére anyagi jogszabálysértés miatt, a pénzbüntetés egy napi tétele összegének törvénysértő megállapítása miatt, valamint vádlott neve I. r. vádlott védője az I. r. vádlott felmentése érdekében.

A Békés Megyei Főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést módosítva tartotta fenn, és vádlott neve I. r. vádlott lopás büntetteként elbírált cselekményét indítványozta az elbíráláskori büntetőtörvény alapján, azaz a Btk. 370. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont szerinti minősíteni, míg a csalás büntette alól bűncselekmény hiánya okából történő felmentést indítványozott az ítélet egyéb rendelkezéseinek helybenhagyása mellett.

A másodfokon eljáró Gyulai Törvényszék a 2016. november 23. napján kihirdetett 9.Bf.263/2016/4. számú ítéletével az első fokú ítéletet vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta. A lopás büntetteként elbírált cselekményt a Btk. 370. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont szerint minősítette. vádlott neve I. r. vádlottat a csalás büntette [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette. **magánfél neve** polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. vádlott neve I. r. vádlottat önállóan terhelő bünygyi költség összegét 99.200.-Ft-ra felemelte, a vádlott neve I. r. vádlottat **II.r. vádlott neve** II. r. vádlottal egyetemlegesen terhelő bünygyi költséget mellőzte és megállapította, hogy 8.266.-Ft bünygyi költség az állam terhén marad. Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta azzal, hogy a pénzbüntetést nem halmazati büntetésként tekintette kiszabottnak.

A másodfokú bíróság az ítélet vádlott neve I. r. vádlott személyi adatait megállapító részét kiegészítette vádlott neve I. r. vádlott bűncselekmény elkövetését követő elítélésével.

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletének vádlott neve I. r. vádlottra vonatkozó részét kiegészítette azzal, hogy a tényállás 3./ pontjában írt bútorokkal kapcsolatban vádlott neve I. r. vádlott sem tudta, hogy mennyi a bútorok valós értéke, valamint azzal, hogy a Versace feliratú étkészletet az elsőfokú bíróság a 2015. április 3. napján jogerős 53. számú végzésével lefoglalta.

Ezen túlmenően az ítélet indokolásában több helyen pontosította a járásbíróság által elírt neveket,

illetőleg a 8. oldal 4. bekezdésében a **elkövetés helye** alatti ingatlan vételárát akként helyesbítette, hogy az 15.000.000.-Ft volt.

A másodfokú bíróság ítélete ellen vádlott neve I. r. vádlott védője jelentett be fellebbezést felmentés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség a bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak.

Észrevételezte, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor vádlott neve I. r. vádlott esetében a távollétében kihirdetett és kézbesítés útján közölt ítélet rendelkező részében nem tüntette fel a fellebbezési jogra való jogosultságot, amelyet a másodfokú bíróság korrigált akként, hogy erről pótlólag rendelkezett.

Álláspontja szerint az első fokon eljáró Békéscsabai Járásbíróság többségében megalapozott tényállást állapított meg a tényállás 1./ pontjával kapcsolatban, míg a 3./ tényállási ponttal összefüggésben tévesen állapította meg, hogy vádlott neve I. r. vádlott megvalósította a csalás büntettét.

A fellebbviteli főügyészség véleménye szerint a másodfokon eljáró Gyulai Törvényszék helyesen észlelte, hogy vádlott neve I. r. vádlott esetében kedvezőbb az elbíráláskori büntető törvény alkalmazása, így a vádlott neve I. r. vádlott terhére megállapított lopás büntettét helyesen minősítette a Btk. 370. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontja szerint, és ezáltal immár törvényessé vált a kiszabott pénzbüntetés is. Osztotta a másodfokú bíróságnak a felmentő rendelkezéssel kapcsolatban kifejtett jogi indokait is. Összességében a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen kifejtette, hogy a csalás büntetével kapcsolatban helyes indokok alapján jutott a törvényszék arra az álláspontra, hogy vádlott neve I. r. vádlott nem követett el bűncselekményt, ugyanakkor a tényállás 1./ pontjával kapcsolatban álláspontja szerint nem lett kétséget kizáróan bizonyítva az, hogy a bútorok és egyéb ingóságok ténylegesen kinek a tulajdonát képezték. Álláspontja szerint nem került tisztázásra, hogy az vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában idegen dolognak minősülnek-e. Ezzel összefüggésben hivatkozott arra, hogy a meghallgatott tanúk nem tekinthetőek elfogulatlanoknak, hiszen érdekükben állt, hogy **magánfél neve** sértett vallomását támasszák alá, amelyből következően a lopás büntette vonatkozásában vádlott neve I. r. vádlott esetében bűncselekmény hiánya okából felmentésnek van helye.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla a Be. 387. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást egyaránt felülbírált. Ennek keretében megállapította, hogy mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértéstől mentesen folytatta le eljárását. Az ügyész által észrevételezett eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság korrigálta, az az ügy érdemére kihatással nem volt.

A másodfokú bíróság a lefolytatott eljárás eredményeként lényegében megalapozott tényállást állapított meg, amely csupán kisebb helyesbítésre szorul. A tényállás 3./ pontjából az ítélet tábla mellőzte azt a megállapítást, hogy a bútorok árának megjelölése során vádlott neve I. r. vádlott jogtalan haszonszerzés végett jelölte meg a bútorok értékét. A történeti tényállásban ugyanis a külvilágban jelentkező objektív tényeket, illetve a vádlott tudatában megjelenő tudati tényeket kell rögzíteni. A jogtalan haszonszerzésre törekvés megállapítása azonban nem minősül egyiknek sem,

hanem csak a vádlotti szándék törvényi fogalom formájában kifejezett jogi értékelése, így ez amennyiben megállapítható, a jogi indokolás körébe tartozik. Jelen esetben ez a megállapítás azonban, figyelemmel arra, hogy a törvényszék a tényállás ezen pontját akként helyesbítette, hogy vádlott neve I. r. vádlott maga sem volt tisztában a bútorok tényleges értékével, helytelen, így azt az ítéletábla nem a jogi indokolás körébe utalta, hanem mellőzte.

A fenti helyesbítéssel a tényállás a harmadfokú felülbírálat alapját képezte.

A lopás büntettével kapcsolatban bejelentett védelmi fellebbezés lényegét tekintve az elsőfokú bíróság bizonyíték mérlegelő tevékenységét támadta, amely figyelemmel arra, hogy az 1./ tényállási pont megalapozott, a bizonyítékok mérlegelése iratszerűen és logikusan történt, ezért eredményre nem vezethetett.

A harmadfokú bíróság osztotta a törvényszéknek azt az álláspontját, hogy az 1./ tényállási ponttal kapcsolatban a járásbíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok teljes körű, az iratoknak és logika szabályainak egyaránt megfelelő értékelésével állapította meg, hogy vádlott neve I. r. vádlott elkövette a lopás büntettét. Osztotta az ítéletábla a másodfokú bíróságnak azt az álláspontját is, amely szerint a járásbíróság ezen cselekményt tévesen minősítette az elkövetéskori büntető törvény szerint, hiszen a járásbíróság által alkalmazott pénzbüntetés egy napi tétel összegének minimuma a 2012. évi C. törvény (Btk.) 50 § (3) bekezdése szerint 1000 forint, míg az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény 51. § (3) bekezdése szerint kétezer-ötszáz forint volt. Ebből következően az elbíráláskori büntető törvény vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában enyhébb rendelkezéseket tartalmaz..

Észlelte az ítéletábla, hogy a törvényszék az alkalmazandó büntető törvény meghatározásával összefüggésben tévesen hivatkozott a Btk. 2. § (2) bekezdésére, hiszen ezen vizsgálat elvégzésének az alapját az 1978. évi IV. törvény 2. §-a képezte.

Az ítéletábla vizsgálta a tényállás 3./ pontjával kapcsolatos felmentő rendelkezést is. Ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a másodfokú bíróság helyesen járt el, amikor vádlott neve I. r. vádlottat ténybeli tévedés miatt, szándékosság hiányában felmentette a csalás büntette miatt emelt vád alól. A harmadfokú bíróság osztotta a törvényszéknek azt az álláspontját, amely szerint amennyiben a vagyon elleni bűncselekmények elkövetője a bűncselekmény útján megszerzett ingóság további értékesítése során nem törekszik további, a már realizáltat meghaladó jogtalan haszon megszerzésére, úgy ez utóbbi cselekménye az alapcselekménnyel csupán látszólagos anyagi halmazatot alkot (EBH2005.1296., 1/2005. BPJE határozat). Ezzel kapcsolatban helyesen utalt a törvényszék arra, hogy csupán kivételes esetben van lehetőség az eltulajdonított ingóságok tovább értékesítésével összefüggésben a csalás büntettének halmazatban történő megállapítására, amelynek feltételei jelen esetben nem állapíthatók meg.

Az első- és másodfokú bíróságok hiánytalanul értékelték vádlott neve I. r. vádlott esetében figyelembe vehető bűnösségi körülményeket, és helyesen jutott a törvényszék arra a következtetésre, hogy az I. r. vádlott esetében a büntetési célok pénzbüntetés kiszabásával is elérhetőek. A pénzbüntetés napi tételének száma és az egy napi tétel összege egyaránt arányos, a meg nem fizetés esetére az átváltoztatással kapcsolatos rendelkezés is törvényes.

Figyelemmel arra, hogy a csalás büntette alól vádlott neve I. r. vádlott felmentésre került, a másodfokú bíróság a törvénynek megfelelően utasította **magánfél neve** magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra.

Helytállóan észlelte a törvényszék, hogy a járásbíróság bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezése téves, és azt a törvénynek megfelelően helyesbítette.

Mivel vádlott neve I. r. vádlott bűnössége csupán egy bűncselekményben került megállapításra - a felmentő rendelkezésre is figyelemmel - helyesen hivatkozott a másodfokú bíróság arra is, hogy a kiszabott pénzbüntetés nem halmazati büntetés.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a bejelentett fellebbezést alaptalannak ítélte, és a törvényszék ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárás során vádlott neve I. r. vádlott kirendelt védőjének jelenléti díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéletábra az I. r. vádlottat.

Szeged, 2017. október 26. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet s.k. . Halász Edina s.k.
előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéletábra Bhar.II.138/2017/7. számú végzése és a Gyulai Törvényszék mint másodfokú bíróság 9.Bf.263/2016/4. számú ítélete a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2017. október 26. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő